ĢENERĀLADVOKĀTA DŽOVANNI PITRUCELLAS [*GIOVANNI PITRUZZELLA*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2020. gada 4. martā [1]

Lieta C-104/19

***Donex Shipping and Forwarding BV*,**
piedaloties
Staatssecretaris van Financiën

(*Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tirdzniecības politika – Antidempinga maksājumi – Regulas (EK) Nr. 91/2009 spēkā esamība – Dažu Ķīnas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu imports – Regula (EK) Nr. 384/96 – 2. panta 10. punkts – 6. panta 7. punkts, 19. un 20. pants – Procesuālās tiesības – Tiesību uz aizstāvību pārkāpums – Savienības importētājs, kas nav piedalījies antidempinga procedūrā

1. Šīs lietas pamatā ir *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) iesniegtais lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu par Regulas (EK) Nr. 91/2009 [2] (turpmāk tekstā – "apstrīdētā regula"), ar ko Eiropas Savienības Padome piemēroja galīgo antidempinga maksājumu dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam, spēkā esamību.

2. Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir radies iesniedzējtiesā izskatāmajā strīdā saistībā ar to, ka sabiedrība *Donex Shipping and Forwarding BV* (turpmāk tekstā – "*Donex*") apstrīdēja paziņojumus par antidempinga maksājumiem par apstrīdētās regulas piemērošanas jomā iekļauto produktu importu, ko ir veikusi minētā sabiedrība.

3. Iesniedzējtiesā *Donex* izvirzīja vairākus apstrīdētās regulas spēkā neesamības pamatus. Šajos secinājumos tiks analizēts jautājums, vai tāds Savienības importētājs kā *Donex*, kas nav piedalījies procedūrā, kuras rezultātā tika pieņemta regula, ar kuru piemēro antidempinga maksājumus, var vai nevar atsaukties uz šīs regulas spēkā neesamību, atsaucoties uz to, ka Savienības iestādes, iespējams, nav sniegušas ražotājiem eksportētājiem, kuri ir sadarbojušies minētajā procedūrā, informāciju, kas ir nepieciešama, lai tie varētu lietderīgā veidā iesniegt lūgumus veikt dempinga starpības noteikšanai izmantotās normālās vērtības korekciju.

1 Oriģinālvaloda – itāļu.

2 Padomes Regula (EK) Nr. 91/2009 (2009. gada 26. janvāris), ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam (OV 2009, L 29, 1. lpp.).

I. Atbilstošās tiesību normas

A. Starptautiskās tiesības

4. Līguma par Pasaules tirdzniecības organizācijas (PTO) izveidošanu 1.A pielikumā ir ietverts 1994. gada Līgums par vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VI panta īstenošanu [3] (turpmāk tekstā – "Antidempinga nolīgums").

5. Antidempinga nolīguma 2. panta 4. punktā ir paredzēts:

"2.4. Eksporta cenu un normālo vērtību ir jāsalīdzina objektīvi. Šo salīdzinājumu jāizdara tādā pat tirdzniecības līmenī, parasti *ex-factory* (rūpnīcas cenu) līmenī, un attiecībā uz realizāciju, kas pēc iespējas veikta vienā un tajā pašā laikā. Katrā gadījumā pienācīgi jāņem vērā, pēc to būtības, atšķirības, kuras ietekmē cenu salīdzināmību, t.sk. atšķirības pārdošanas apstākļos un nosacījumos, nodokļu maksājumos, tirdzniecības līmeņa, apjomu, fiziskā raksturojuma ziņā, un jebkādas citas atšķirības, kuras arī ietekmē cenu salīdzināmību [..]. 3. paragrāfā minētajos gadījumos jāņem vērā arī izmaksas, t.sk. nodokļus un nodevas, kuras rodas starp importēšanu un tālākpārdošanu, un uzkrāto peļņu. Ja šajos gadījumos ir ietekmēta cenu salīdzināmība, institūcijas nosaka normālo vērtību pie tirdzniecības līmeņa, kurš ir ekvivalents izveidotās eksporta cenas tirdzniecības līmenim, vai arī izdara atbilstošas korekcijas, kā to nosaka šis paragrāfs. Institūcijas norāda attiecīgajām pusēm, kāda informācija ir nepieciešama, lai nodrošinātu objektīvu salīdzinājumu, un neuzliktu šīm pusēm nepamatotu pierādīšanas slogu".

B. Savienības tiesības

1. Pamatregula

6. Apstrīdētās regulas pieņemšanas dienā tiesību normas par antidempinga pasākumu pieņemšanu Eiropas Savienībā bija ietvertas Padomes Regulā (EK) Nr. 384/96 (1995. gada 22. decembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis [4], kurā pēdējie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu Nr. 2117/2005 (2005. gada 21. decembris) [5] (turpmāk tekstā – "Pamatregula").

7. Pamatregulas 2. panta "Dempinga konstatēšana" 10. punktā, kas ir ietverts sadaļā "Salīdzināšana", ir paredzēts:

"Eksporta cenu un normālo vērtību salīdzina taisnīgi. Šo salīdzināšanu veic, izmantojot vienādus tirdzniecības līmeņus un izvēloties laika ziņā pēc iespējas tuvākus pārdošanas apjomus, kā arī pienācīgu uzmanību pievēršot citām atšķirībām, kas ietekmē cenu salīdzināmību. Ja normālā vērtība un eksporta cena nav salīdzināmas tādā formā, kādas tās ir noteiktas, katrā konkrētā gadījumā pēc būtības izdara korekcijas, ņemot vērā faktorus, par kuriem apgalvo (un kuri norāda), ka tie ietekmē cenas un cenu salīdzināmību. Izdarot korekcijas, izvairās no jebkādas pārklāšanās, jo īpaši attiecībā uz atlaidēm, rabatu atlaidēm, daudzumiem un tirdzniecības līmeni."

3 OV 1994, L 336, 103. lpp.

4 OV 1996, L 56, 1. lpp.

5 OV 2005, L 340, 17. lpp.

8. Pamatregulas 6. panta "Izmeklēšana" 7. punktā ir paredzēts:

"Atbildot uz [Iesniedzot] rakstisku lūgumu, sūdzības iesniedzēji, importētāji un eksportētāji, un to pārstāvības apvienības, lietotāji un patērētāju organizācijas, kas ir informējuši par sevi saskaņā ar 5. panta 10. punktu, kā arī eksportētājvalsts pārstāvji, var pārbaudīt to visu informāciju, kuru kāda puse ir darījusi zināmu izmeklēšanas vajadzībām un kas neietilpst [Savienības] vai tās dalībvalstu institūciju sagatavotajos iekšējos dokumentos, un kas ir būtiska konkrētās puses lietai, un kas nav konfidenciāla 19. panta nozīmē, un ko izmanto izmeklēšanā. Puses var sagatavot atbildes uz šo informāciju, un viņu komentārus ņem vērā, ja vien tie ir pietiekami pamatoti."

9. Pamatregulas 19. panta "Konfidencialitāte" 1. un 4. punktā ir paredzēts:

"1. Ar informāciju, kas pēc sava rakstura ir konfidenciāla (piemēram, tā nodrošinātu ievērojamas priekšrocības konkurentam vai ļoti negatīvi ietekmētu personu, kura šādu informāciju ir sniegusi vai no kuras šāda informācija ir iegūta) vai kuru izmeklēšanai pakļautās puses sniedz konfidenciāli, iestādes apietas kā ar konfidenciālu, ja tam ir pamatots iemesls.

[..]

4. Šis pants neliedz [Savienības] iestādēm darīt zināmu vispārīgu informāciju un jo īpaši iemeslus, kas pamato lēmumus, kuri ir pieņemti, ievērojot šo regulu, ne arī darīt zināmus pierādījumus, ko izmanto [Savienības] institūcijas, ciktāl tas nepieciešams, lai izskaidrotu šos iemeslus tiesā. Darot zināmu šādu informāciju, jāņem vērā attiecīgo pušu likumīgās intereses un šo pušu darījumu noslēpumi nebūtu jāatklāj."

10. Saskaņā ar Pamatregulas 20. panta "Informācijas izpaušana" 2.–5. punktu:

"2. [Sūdzību iesniedzēji, importētāji, eksportētāji un to pārstāvības apvienības un eksportētājvalsts pārstāvji] var pieprasīt galīgo informāciju par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata paredzēts ieteikt galīgo pasākumu ieviešanu vai pārtraukt izmeklēšanu un lietu, neieviešot pasākumus, īpašu uzmanību veltot informācijai par faktiem vai apsvērumiem, kas atšķiras no tiem, kurus izmantoja, ieviešot kādu no pagaidu pasākumiem.

3. Prasības par galīgu nodošanu atklātībai, kā teikts 2. punktā, rakstveidā adresē Komisijai [..]. Ja pagaidu nodeva nav piemērota, pusēm nodrošina iespēju pieprasīt galīgu nodošanu atklātībai Komisijas noteiktajos termiņos.

4. Informācijas galīgo nodošanu atklātībai sniedz rakstveidā. Ievērojot prasību par konfidenciālas informācijas aizsardzību, galīgo informāciju sniedz pēc iespējas ātrāk un parasti ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms galīgā lēmuma pieņemšanas vai Komisijas priekšlikuma par galīgo rīcību, ievērojot 9. pantu, iesniegšanas. Ja Komisija tajā brīdī nevar informēt par noteiktiem faktiem vai apsvērumiem, tie ir jādara zināmi pēc iespējas ātrākā laikā. Informācijas atklāšana neierobežo turpmākos Komisijas vai Padomes lēmumus, bet, ja šāds lēmums balstās uz kādu atšķirīgu faktu vai apsvērumu, tie ir jādara zināmi pēc iespējas ātrāk.

5. Protestus, kas tikuši iesniegti pēc informācijas galīgās nodošanas atklātībai, ņem vērā tikai tad, ja tos saņem laikposmā, kādu Komisija nosaka katrai atsevišķajai lietai, un tam ir jābūt vismaz 10 dienas ilgam, ņemot vērā lietas steidzamību."

2. Apstrīdētā regula un turpmākās regulas par antidempinga maksājumiem dažu dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam

11. 2007. gada 9. novembrī Komisija uzsāka procedūru saistībā ar dempinga esamību dažiem Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementiem [6].

12. Izmeklēšana attiecās uz periodu no 2006. gada 1. oktobra līdz 2007. gada 30. septembrim. Izmeklēšanā sadarbojās 110 Ķīnas sabiedrības vai grupas, no kurām 9 tika izraudzītas, lai veidotu izlasi [7].

13. Pēc izmeklēšanas noslēguma 2009. gada 26. janvārī Padome pieņēma apstrīdēto regulu, ar kuru tika piemērots galīgais antidempinga maksājums dažiem Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementiem, izņemot nerūsējošā tērauda savienotājelementus.

14. Apstrīdētajā regulā ir paredzēts, ka Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, kuriem netika piemērots tirgus ekonomikas apstākļos strādājošām sabiedrībām piemērojamais režīms, normālā vērtība tika noteikta, pamatojoties uz informāciju, kas tika saņemta no analogās valsts, konkrētā gadījumā – Indijas, ražotāja [8].

15. Attiecībā konkrēti uz uzņēmumiem, kuri nesadarbojās ar izmeklēšanu, ņemot vērā zemo sadarbības līmeni, dempinga starpību rēķināja kā vidējo vērtību no *Eurostat* datiem un augstākajām starpībām, ko konstatēja tiem ražojumu veidiem, kurus reprezentatīvā daudzumā tirgoja ražotāji eksportētāji, kuri sadarbojās ar izmeklēšanu un kuriem konstatēja visaugstāko dempinga starpību. Ņemot vērā iepriekš minēto, minētā dempinga starpība tika aprēķināta 115,4 % [9] apmērā.

16. Tomēr, tā kā valsts vienotā kaitējuma starpība tika noteikta 85 % apmērā, piemērojot "mazākas nodevas noteikumu", saskaņā ar Pamatregulas 9. panta 4. punktu [10] galīgā antidempinga maksājuma likme sabiedrībām, kuras nesadarbojās ar izmeklēšanu, tika noteikta 85 % apmērā.

17. 2011. gada 28. jūlijā PTO Strīdu izšķiršanas padome (*Dispute Settlement Body*; turpmāk tekstā – "SIP") pieņēma 2011. gada 15. jūlija Apelācijas institūcijas ziņojumu [11], kā arī Īpašās komisijas ziņojumu, kas ir grozīts ar Apelācijas institūcijas ziņojumu strīdā "Eiropas Kopienas – Galīgie antidempinga pasākumi konkrētiem dzelzs vai tērauda savienotājelementiem no Ķīnas" (WT/DS397). Šajos ziņojumos tika konkrēti konstatēts, ka, pieņemot apstrīdēto regulu, Savienība ir rīkojusies veidā, kas nav saderīgs ar dažām Antidempinga nolīguma tiesību normām.

18. Pēc minētajiem ziņojumiem Padome pieņēma Īstenošanas regulu (ES) Nr. 924/2012 (2012. gada 4. oktobris), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 91/2009 [12], kurā saglabāja apstrīdētajā regulā noteiktos antidempinga pasākumus, bet nākotnei samazināja maksimālo antidempinga maksājumu no 85 % līdz 74,1 % [13].

6 OV 2007, C 267, 31. lpp.

7 Apstrīdētās regulas 13. un 16. apsvērums.

8 Apstrīdētās regulas 86.–98. apsvērums.

9 [Procentuālā daļa] no CIF cenas līdz Kopienas robežai pirms nodokļu nomaksas. Skat. apstrīdētās regulas 110. un 111. apsvērumu.

10 Saskaņā ar šīs tiesību normas pēdējo teikumu "antidempinga maksājumu apmērs nepārsniedz konstatēto dempinga starpību, bet tam jābūt mazākam par dempinga starpību, ja ar to pietiek, lai novērstu zaudējumus [Savienības] ražošanas nozarei".

11 WT/DS397/AB/R.

12 OV 2012, L 275, 1. lpp.

13 Pēc Ķīnas Tautas Republikas otrās sūdzības PTO Apelācijas institūcija 2016. gada 18. janvārī prezentēja ziņojumu, kuru SIP pieņēma 2016. gada 12. februārī, kurā tika atzīts, ka, pieņemot Īstenošanas regulu Nr. 924/2012, Savienība ir pārkāpusi arī Antidempinga nolīgumu. Šādos apstākļos Komisija pieņēma Īstenošanas regulu (ES) 2016/278 (2016. gada 26. februāris), ar ko atceļ galīgo antidempinga maksājumu, kas noteikts dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam un attiecināts arī uz dažu dzelzs vai tērauda savienotājelementu importu, ko veic, tos nosūtot no Malaizijas un deklarējot vai nedeklarējot kā Malaizijas izcelsmes ražojumus (OV 2016, L 52, 24. lpp.).

II. Faktiskie apstākļi, tiesvedība pamatlietā un prejudiciālie jautājumi

19. 2011. gadā *Donex* deklarēja laišanai brīvā apgrozībā dzelzs vai tērauda savienotājelementus. Pēc Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) veiktās izmeklēšanas tika konstatēts, ka šo elementu izcelsme ir Ķīnas Tautas Republika un tātad tiem ir piemērojami antidempinga maksājumi saskaņā ar apstrīdēto regulu.

20. Tādējādi 2014. gada 4. jūnijā *Donex* saņēma aicinājumus samaksāt antidempinga maksājumus par summu, kas tika aprēķināta, piemērojot 85 % likmi, kas apstrīdētajā regulā ir paredzēta Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, kuri nesadarbojās ar izmeklēšanu.

21. *Donex* apstrīdēja minētos aicinājumus *Rechtbank Noord-Holland* (Ziemeļholandes tiesa, Nīderlande). Tā kā tās prasība tika noraidīta, *Donex* iesniedza apelācijas sūdzību *Gerechtshof Amsterdam* (Amsterdamas apelācijas tiesa, Nīderlande). Pēdējā minētā tiesa savā spriedumā noraidīja *Donex* apelācijas sūdzību, konkrēti noraidot argumentus, ar kuriem minētā sabiedrība apstrīdēja apstrīdētās regulas spēkā esamību.

22. Par spriedumu apelācijas instancē *Donex* iesniedza kasācijas sūdzību *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa), iesniedzējtiesā šajā lietā, atkārtojot savus argumentus par apstrīdētās regulas spēkā neesamību.

23. Minētā tiesa jautā par šīs regulas spēkā esamību saistībā ar diviem aspektiem: pirmkārt, saistībā ar apstrīdētajā regulā paredzēto dempinga starpības noteikšanu, piemērojot Pamatregulas 2. panta 11. punktu; otrkārt, saistībā ar tajā veikto taisnīgu salīdzinājumu Pamatregulas 2. panta 10. punkta izpratnē.

24. Attiecībā uz šo otro aspektu iesniedzējtiesa it īpaši jautā par apstrīdētās regulas spēkā esamību saistībā ar *Donex* izvirzīto argumentu, saskaņā ar kuru Savienības iestādes esot pārkāpušas Pamatregulas 2. panta 10. punktu, laikus nesniedzot Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, kuri ir sadarbojušies ar izmeklēšanu, visus Indijas ražotāja datus, kuri attiecas uz normālās vērtības noteikšanu. Šajā ziņā iesniedzējtiesa tieši atsaucas uz ģenerāladvokāta P. Mengoci [*P. Mengozzi*] secinājumiem apvienotajās lietās *Changshu City Standard Parts Factory* un *Ningbo Jinding Fastner* /Padome (C-376/15 P un C-377/15 P, EU:C:2016:928, turpmāk tekstā – "secinājumi apvienotajās lietās *Changshu* un *Ningbo*").

25. Šādos apstākļos iesniedzējtiesa nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Regula (EK) Nr. 91/2009 nav spēkā attiecībā uz importētāju Savienībā tādēļ, ka ir pārkāptas Regulas (EK) Nr. 384/96 2. panta 11. punkta prasības, jo Padome, aprēķinot dempinga starpību Ķīnas ražotāju eksportētāju, kuri nav sadarbojušies, attiecīgajām precēm, šajā normā noteiktajā salīdzinājumā nav ņēmusi vērā eksporta darījumus ar konkrētiem preces veidiem?

2) Vai Regula (EK) Nr. 91/2009 nav spēkā attiecībā uz importētāju Savienībā tādēļ, ka ir pārkāptas Regulas (EK) Nr. 384/96 2. panta 10. punkta prasības, jo Savienības iestādes, aprēķinot attiecīgo preču dempinga starpību, Indijas ražotāja preču normālās vērtības salīdzinājumā ar līdzīgu Ķīnas izcelsmes preču eksporta cenām ir atteikušās ņemt vērā korekcijas saistībā ar ievedmuitas nodokļiem par izejvielām un netiešajiem nodokļiem analogajā valstī Indijā, kā arī ražošanas atšķirības vai ražošanas izmaksas, un/vai Savienības iestādes, aprēķinot normālo vērtību, izmeklēšanas laikā nav (laikus) sniegušas Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, kuri ir sadarbojušies, visus Indijas ražotāja datus?

III. Vērtējums

A. Ievada apsvērumi par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu

26. Ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniedzējtiesa lūdz Tiesai izvērtēt apstrīdētās regulas spēkā esamību trijos aspektos: iespējamais Pamatregulas 2. panta 11. punkta pārkāpums, nosakot dempinga starpību (pirmais prejudiciālais jautājums); iespējamais minētās regulas 2. panta 10. punkta pārkāpums saistībā ar apgalvoto Savienības iestāžu atteikumu ņemt vērā noteiktas korekcijas (otrā prejudiciālā jautājuma pirmā daļa) un iespējamais šīs pēdējās minētās tiesību normas pārkāpums saistībā ar apgalvojumu, ka šīs iestādes neesot sniegušas Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, kuri ir sadarbojušies ar izmeklēšanu, visus Indijas ražotāja datus, kuri attiecas uz normālās vērtības noteikšanu (prejudiciālā jautājuma otrā daļa).

27. Saskaņā ar Tiesas lūgumu šajos secinājumos tiks analizēta tikai otrā prejudiciālā jautājuma otrā daļa.

28. Tomēr uzskatu, ka ievadā vispirms ir lietderīgi atgādināt, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru kopējās tirdzniecības politikas jomā, it īpaši tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā, Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība pārbaudāmo ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju sarežģītības dēļ. Pārbaudot šādu vērtējumu, tiesai ir tikai jāveic pārbaude attiecībā uz to, vai ir ievēroti procesuālie noteikumi, vai apstrīdētās izvēles izdarīšanai izmantotie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļautas acīmredzamas kļūdas un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras [14].

29. Otrkārt, ir jānorāda, ka, lai pamatotu dažas savas šaubas saistībā ar apstrīdētās regulas spēkā esamību, iesniedzējtiesa vairākas reizes atsaucas uz Regulu Nr. 924/2012, kura tika pieņemta pēc SIP 2011. gada 28. jūlija lēmuma, kas ir minēts iepriekš 17. punktā. Pati *Donex* savos procesuālajos dokumentos arī atsaucas uz šo regulu, lai pamatotu dažus savus argumentus par apstrīdētās regulas spēkā neesamību. Tomēr šajā saistībā ir jānorāda, ka Regula Nr. 924/2012 tika pieņemta pēc apstrīdētās regulas un tā tika pieņemta, lai grozītu pēdējo minēto regulu, norisinoties īpašai izmeklēšanai, kura atšķiras no izmeklēšanas, kuras rezultātā tika pieņemta apstrīdētā regula. Pēc maniem uzskatiem, no minētā izriet, ka nevar atsaukties uz Regulas Nr. 924/2012 prettiesiskumu vai trūkumiem izmeklēšanā, kuras rezultātā tā tika pieņemta, lai apstrīdētu apstrīdētās regulas spēkā esamību.

B. Par otrā prejudiciālā jautājuma otro daļu

1. Ievada apsvērumi

30. Ar otrā prejudiciālā jautājuma otro daļu iesniedzējtiesa jautā Tiesai, vai apstrīdētā regula nav spēkā attiecībā uz tādu Savienības importētāju kā *Donex* tādēļ, ka ir pārkāpts Pamatregulas 2. panta 10. punkts, jo izmeklēšanas, kuras rezultātā tika pieņemta minētā regula, laikā Savienības iestādes neesot laikus sniegušas Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, kuri ir sadarbojušies ar izmeklēšanu, visus Indijas ražotāja datus, kuri tika izmantoti normālās vērtības noteikšanai.

31. Šis jautājums radās apstākļos, kad, kā ir atgādināts iepriekš 14. punktā, attiecībā uz Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, kuriem netika piemērots tirgus ekonomikas apstākļos strādājošām sabiedrībām piemērojamais režīms, apstrīdētajā regulā Savienības iestādes noteica normālo vērtību, pamatojoties uz informāciju, kas tika saņemta no analogās valsts, konkrētā gadījumā – Indijas, ražotāja.

14 No pēdējiem skat. spriedumu, 2019. gada 19. septembris, *Trace Sport* (C-251/18, EU:C:2019:766, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).

32. Iesniedzējtiesas jautājums ir pamatots ar argumentiem, kurus tajā izvirzīja *Donex* un kurus minētā tiesa pēc būtības atkārto Tiesā. Pēc *Donex* uzskatiem, apgalvotais apstāklis, ka izmeklēšanas laikā Komisija neesot laikus sniegusi Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, kuri sadarbojās, vajadzīgo informāciju, konkrēti, visus datus saistībā ar Indijas ražotāju, liedza tiem izmantot to tiesības pieprasīt izdarīt korekcijas Pamatregulas 2. panta 10. punkta izpratnē.

33. Savienības iestādes ne tikai apstrīd pēc būtības Pamatregulas 2. panta 10. punkta pārkāpuma esamību šajā lietā, bet arī izvirza iepriekšējo iebildumu. Tās apgalvo, ka, tā kā *Donex* nepiedalījās konkrētajā antidempinga procedūrā, tā nevar atsaukties uz trešo personu, proti, Ķīnas ražotāju eksportētāju, kuri sadarbojās ar izmeklēšanu, tiesību uz aizstāvību pārkāpumu.

34. Tādēļ, pēc maniem uzskatiem, vispirms ir jāizvērtē Savienības iestāžu izvirzītais iebildums, kuram ir iepriekšējs raksturs, salīdzinot ar iesniedzējtiesas jautājuma analīzi pēc būtības.

2. Par importētāja iespēju atsaukties uz trešo personu procesuālo tiesību pārkāpumu antidempinga procedūrā, kurā tas nav piedalījies

35. Savos Tiesai iesniegtajos apsvērumos Savienības iestādes apgalvo, ka, tā kā *Donex* ir preču, kurām ir piemērojami antidempinga maksājumi, importētāja, kas nav piedalījusies procedūrā, kuras rezultātā tika piemēroti minētie maksājumi, tā nevar iesniedzējtiesā atsaukties uz Ķīnas ražotāju eksportētāju, kuri sadarbojās ar izmeklēšanu, tiesību uz aizstāvību pārkāpumu. Tādēļ *Donex* nevarētu gūt nekādu labumu no apgalvotā Savienības iestāžu informēšanas pienākuma attiecībā uz minētajiem ražotājiem eksportētājiem, lai ļautu tiem iesniegt lūgumus izdarīt korekcijas, iespējamā pārkāpuma apstrīdētās regulas pieņemšanas procedūras norises laikā konstatēšanas. Minēto secinājumu vēl jo vairāk pamatojot apstāklis, ka ar izmeklēšanu nesadarbojās arī Ķīnas ražotāji eksportētāji, no kuriem *Donex* importēja preces, kurām tika piemēroti maksājumi.

36. Savas argumentācijas pamatojumam Savienības iestādes atsaucas uz 2015. gada 10. septembra spriedumu *Fliesen-Zentrum Deutschland* (C-687/13, EU:C:2015:573; turpmāk tekstā – "spriedums *Fliesen-Zentrum*").

37. Minētajā spriedumā, tāpat kā tas ir šajā lietā, valsts tiesa bija uzdevusi Tiesai prejudiciālu jautājumu par regulas, ar ko piemēro antidempinga maksājumu, spēkā esamību lietā, kuru tajā bija ierosinājis preču, kurām tika piemēroti maksājumi, importētājs. Valsts tiesa tostarp jautāja, vai Savienības iestādes pārkāpa attiecīgā importētāja tiesības uz aizstāvību, sniedzot neskaidru informāciju par normālās vērtības konkrēto aprēķinu un tādējādi padarot neiespējamu pienācīgi pamatotu apsvērumu sniegšanu saistībā konkrēti ar korekcijas izdarīšanu Pamatregulas 2. panta 10. punkta izpratnē [15].

38. Minētajā spriedumā, vispirms konstatējot, ka nav strīda par to, ka konkrētais importētājs nepiedalījās izmeklēšanas procedūrā, kuras rezultātā tika piemērots antidempinga maksājums, un ka šis importētājs nav saistīts ne ar vienu ieinteresēto Ķīnas ražotāju, Tiesa nosprieda, ka minētais importētājs pats nevar atsaukties uz tiesību uz aizstāvību pārkāpumu tādas procedūras gaitā, kurā tas nav piedalījies [16].

39. Neņemot vērā līdzību starp gadījumu, kas tika izspriests ar iepriekš minēto spriedumu *Fliesen-Zentrum*, un konkrēto gadījumu, *Donex* tomēr apgalvo, ka apstāklis, ka iestādes nav sniegušas Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, kuri sadarbojās ar izmeklēšanu, informāciju, kas ir vajadzīga, lai tie varētu lietderīgā veidā iesniegt lūgumus izdarīt normālās vērtības korekcijas, neietverot tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, bet esot uzskatāms par faktisku kļūdu Pamatregulas 2. panta 10. punkta piemērošanā. Minētā kļūda, ietekmējot apstrīdētajā regulā izdarīto normālās vērtības un eksporta

15 Skat. sprieduma *Fliesen-Zentrum* 71. punktu.

16 Skat. sprieduma *Fliesen-Zentrum* 73. punktu.

cenas taisnīgu salīdzinājumu minētās tiesību normas izpratnē, atspoguļojās dempinga starpībā, kas tika noteikta ražotājiem eksportētājiem, kuri nesadarbojās ar izmeklēšanu, kā tie, no kuriem *Donex* importēja konkrētās preces [17]. *Donex* pamato savu argumentāciju ar Antidempinga nolīguma 2.4. panta pēdējo teikumu, kā to interpretējusi SIP [18], kā arī ar ģenerāladvokāta P. Mengoci secinājumiem apvienotajās lietās *Changshu* un *Ningbo* [19].

40. Tātad šādā kontekstā rodas jautājums, vai no Pamatregulas 2. panta 10. punkta var izrietēt [Savienības] iestāžu pienākums sniegt ražotājiem eksportētājiem, kuri sadarbojas ar izmeklēšanu, – vai, vispārīgāk, ieinteresētajām pusēm – informāciju, kas ir vajadzīga, lai ļautu tiem lietderīgā veidā iesniegt lūgumus izdarīt korekcijas, un pēc tam, vai minētā pienākuma iespējamais pārkāpums ir jākvalificē kā Pamatregulas 2. panta 10. punkta būtisks pārkāpums vai kā minēto ražotāju eksportētāju tiesību uz aizstāvību vai citu procesuālo tiesību pārkāpums.

41. Šajā saistībā vispirms ir jānorāda, ka Pamatregulas 2. panta 10. punktā, kura nosaukums ir "Salīdzināšana", ir paredzēts, ka normālo vērtību un eksporta cenu salīdzina taisnīgi, pienācīgu uzmanību pievēršot atšķirībām, kas ietekmē cenu salīdzināmību, un, ja noteiktā normālā vērtība un eksporta cena nav salīdzināmas, pievēršot pienācīgu izmanību, korekciju veidā, atšķirībām starp šīs tiesību normas a)–k) punktos minētajiem faktoriem, kuri ietekmē cenas un tātad to salīdzināmību.

42. Tātad Pamatregulas 2. panta 10. punktā ietvertās materiāltiesiskā rakstura tiesību normas attiecas vienīgi uz normālās vērtības un eksporta cenas taisnīgu salīdzinājumu. Savukārt tajā nav ietverta neviena procesuāla rakstura tiesību norma, kurā būtu tieši noteikts Savienības iestāžu pienākums sniegt ieinteresētajām pusēm konkrētu informāciju.

43. Tomēr ir jānorāda arī, ka Pamatregulas 2. panta 10. punktā ietvertā tiesību norma ir acīmredzami guvusi iedvesmu no Antidempinga nolīguma 2.4. panta.

44. Šajā saistībā jānorāda, ka Pamatregulas 2. panta 10. punkta pirmais teikums būtībā ir formulēts tieši tāpat kā Antidempinga nolīguma 2.4. panta pirmais teikums. Tas ļautu secināt, ka vismaz attiecībā uz pienākumu veikt normālās vērtības un eksporta cenas "taisnīgu salīdzināšanu" minētās tiesību normas teksts liecinot par Savienības likumdevēja skaidru nodomu ieviest Savienības tiesībās Antidempinga nolīguma 2.4. pantā ietverto īpašo pienākumu [20] atbilstoši 2015. gada 16. jūlija spriedumam Komisija/*Rusal Armenal* (C-21/14 P, EU:C:2015:494) [21]. No tā izrietētu, ka Savienības tiesai ir jāveic Savienības tiesību aktu tiesiskuma pārbaude, ņemot vērā to atbilstību minētajai Antidempinga nolīguma tiesību normai, piešķirot jēdzienam "taisnīga salīdzināšana" tādu pašu nozīmi, kāda tam ir PTO tiesībās [22].

45. Tomēr, lai pamatotu savu argumentāciju, *Donex* atsaucas nevis uz Antidempinga nolīguma 2.4. panta pirmo teikumu, bet uz šī panta pēdējo teikumu, kā tas ir interpretēts SIP lēmumos un rekomendācijās. Saskaņā ar šo pēdējo teikumu "institūcijas norāda attiecīgajām pusēm, kāda informācija ir nepieciešama, lai nodrošinātu objektīvu salīdzinājumu un neuzliktu šīm pusēm nepamatotu pierādīšanas slogu".

17 Faktiski, kā ir norādīts iepriekš 15. punktā, no apstrīdētās regulas 110. un 111. apsvēruma izriet, ka attiecībā uz ražotājiem eksportētājiem, kuri nesadarbojās ar izmeklēšanu, dempinga starpība tika aprēķināta, tostarp pamatojoties uz ražotāju eksportētāju, kuri sadarbojās ar izmeklēšanu, visaugstāko [dempinga] starpību.

18 Konkrēti, iepriekš 17. punktā minētā 2011. gada 15. jūlija Apelācijas institūcijas ziņojumā; skat. šī ziņojuma 489. punktu.

19 Skat. it īpaši minēto secinājumu 113.–120. punktu.

20 Skat. ģenerāladvokāta P. Mengoci secinājumu apvienotajās lietās *Changshu* un *Ningbo* 37. punktu. Šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2008. gada 8. jūlijs, *Huvis*/Padome (T-221/05, nav publicēts, EU:T:2008:258, 73. punkts).

21 Skat. it īpaši minētā sprieduma 45. un 46. punktu.

22 Skat. iepriekš 20. zemsvītras piezīmē minētās atsauces.

46. Šajā saistībā tomēr ir jākonstatē, ka Pamatregulas 2. panta 10. punktā, pretēji tam, kā tas ir Antidempinga nolīguma 2.4. panta pirmā teikuma gadījumā, nav konkrēti pārņemta tā pēdējā teikumā esošā tiesību norma. Minētā tiesību norma nešķiet konkrēti transponēta arī nevienā citā Pamatregulas pantā.

47. Turklāt Tiesai jau vairākkārt ir bijusi iespēja precizēt – lai arī ir taisnība, ka Pamatregulas 5. apsvērumā ir noteikts, ka Antidempinga nolīguma normas "pēc iespējas" ir jāievieš Savienības tiesībās, šī norāde ir jāsaprot tādējādi, ka pat tad, ja Savienības likumdevējs, pieņemot Pamatregulu, bija iecerējis ņemt vērā Antidempinga nolīguma normas, tas tomēr nav paudis vēlmi transponēt regulā katru no šīm normām [23].

48. Ņemot vērā iepriekš minēto, uzskatu, ka, piemērojot iepriekš minētajā spriedumā Komisija/*Rusal Armenal* izstrādātos kritērijus Pamatregulas kontekstā, ne no šīs regulas 2. panta 10. punkta, ne no nevienas citas minētās regulas tiesību normas nevar izsecināt Savienības likumdevēja skaidru nodomu īstenot īpašu pienākumu, kas izriet no Antidempinga nolīguma 2.4. panta pēdējā teikumā ietvertās tiesību normas.

49. No tā izriet, ka Savienības tiesa nevar pārbaudīt apstrīdētās regulas likumību, pamatojoties uz tās atbilstību šai tiesību normai, un ka tādējādi *Donex* nevar atsaukties uz Antidempinga nolīguma 2.4. panta pēdējā teikumā ietverto tiesību normu, kā to ir interpretējusi SIP, lai apstrīdētu minētās regulas spēkā esamību [24].

50. Turklāt attiecībā uz tiem *Donex* argumentiem par apstrīdētās regulas spēkā neesamību, kuri ir pamatoti ar iepriekš 17. punktā minēto SIP 2011. gada 28. jūlija lēmumu, Tiesa jau ir konstatējusi, ka šis lēmums ir pieņemts pēc šīs regulas un tāpēc tas nevar būt tās juridiskais pamats [25].

51. No iepriekš minētā izriet arī, ka pretēji tam, ko apgalvo *Donex*, Pamatregulas 2. panta 10. punktā pašā par sevi Savienības iestādēm nav paredzēts nekāds pozitīvs pienākums sniegt ieinteresētām personām konkrētu informāciju.

52. Tas tomēr nenozīmē, ka Pamatregulā nav ņemta vērā Antidempinga nolīguma 2.4. panta pēdējā teikumā izteiktā prasība, saskaņā ar kuru ieinteresētajām personām tiek paziņota informācija, kas tām ir jāsniedz, lai varētu veikt taisnīgu salīdzināšanu.

53. Minētā prasība ir jāskata procesuālajā sistēmā, kuru Savienības likumdevējs ir ieviesis antidempinga procedūrās, kuras iestādes īsteno saskaņā ar minēto regulu.

54. Šajā ziņā it īpaši nozīmīgas ir Pamatregulas 6. panta 7. punkta un 20. panta 2.–5. punkta tiesību normas, kuras ļauj noteiktiem ieinteresētajiem subjektiem saņemt informāciju par izmeklēšanas norisi un iesniegt šajā saistībā apsvērumus.

23 Spriedumi, 2015. gada 16. jūlijs, Komisija/*Rusal Armenal* (C-21/14 P, EU:C:2015:494, 52. punkts), un 2016. gada 4. februāris, *C & J Clark International* (C-659/13 un C-34/14, EU:C:2016:74, 90. punkts). No pēdējiem skat. arī spriedumu, 2018. gada 15. novembris, *Baby Dan* (C-592/17, EU:C:2018:913, 72. punkts).

24 Šajā nozīmē skat. spriedumus, 2016. gada 4. februāris, *C & J Clark International* (C-659/13 un C-34/14, EU:C:2016:74, 92. punkts), un 2018. gada 15. novembris, *Baby Dan* (C-592/17, EU:C:2018:913, 75. punkts). Attiecībā konkrēti uz SIP lēmumiem un rekomendācijām Tiesa ir nospriedusi, ka saimnieciskās darbības subjektu iespēja Savienības tiesā atsaukties uz Savienības akta nesaderīgumu ar SIP lēmumu nav pieņemama. Tādējādi saskaņā ar Tiesas judikatūru, vismaz izņemot gadījumus, kad pēc šo lēmumu un ieteikumu pieņemšanas Savienība ir vēlējusies uzņemties īpašas saistības, Savienības tiesā nevar atsaukties uz SIP lēmumu vai ieteikumu, kurā ir konstatēta PTO normu neizpilde, tāpat kā uz PTO nolīgumos iekļautajām materiāltiesiskajām normām, lai noteiktu, vai Savienības tiesību akts ir nesaderīgs ar šo ieteikumu vai lēmumu. Šajā nozīmē skat. iepriekš minēto spriedumu *C & J Clark International*, 96. punkts, kā arī spriedumu, 2011. gada 10. novembris, X un X BV (C-319/10 un C-320/10, nav publicēts, EU:C:2011:720, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

25 Spriedums, 2018. gada 18. oktobris, *Rotho Blaas* (C-207/17, EU:C:2018:840, 51. punkts).

55. Pirmā tiesību norma ļauj sūdzības iesniedzējiem, importētājiem, eksportētājiem un to pārstāvības apvienībām, lietotājiem un patērētāju organizācijām, kā arī eksportētājvalsts pārstāvjiem pārbaudīt to visu konkrētās puses lietai būtisko informāciju, ko kāda puse ir darījusi zināmu izmeklēšanas vajadzībām un kas neietilpst Savienības vai tās dalībvalstu institūciju sagatavotajos iekšējos dokumentos, un kas nav konfidenciāla Pamatregulas 19. panta nozīmē, un ko izmanto izmeklēšanā [26]. Minētās puses var arī sagatavot atbildes uz šo informāciju, un Komisija viņu komentārus ņem vērā. Šai iespējai tomēr ir divi nosacījumi: pirmkārt, minētiem subjektiem ir jāinformē par sevi paziņojumā par lietas izskatīšanas uzsākšanu norādītajos termiņos [27] un, otrkārt, tiem ir jāiesniedz rakstisks lūgums iepazīties ar attiecīgo informāciju.

56. Otrā tiesību normu grupa ļauj sūdzību iesniedzējiem, importētājiem, eksportētājiem un to pārstāvības apvienībām, kā arī eksportētājvalsts pārstāvjiem pieprasīt, lai viņus informē par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata paredzēts ieteikt galīgo pasākumu ieviešanu vai pārtraukt izmeklēšanu vai lietu, neieviešot galīgos pasākumus. Tomēr arī šajā gadījumā iespēja saņemt galīgo informāciju un pēc tam iesniegt šajā saistībā apsvērumus ir pakārtota rakstiska lūguma iesniegšanai Komisijai [28].

57. Tātad ir jākonstatē, ka antidempinga procedūras sistēmā Pamatregula piešķir dažiem ieinteresētajiem subjektiem tiesības un procesuālās garantijas [29], kuru īstenošana tomēr ir atkarīga no minēto subjektu aktīvas dalības šajā procedūrā, kura tiem ir jāīsteno, iesniedzot vismaz rakstisku lūgumu noteiktos termiņos.

58. Šādā procesuālajā kontekstā ir jāskata Antidempinga nolīguma 2.4. panta pēdējā teikumā izteiktā prasība paziņot ieinteresētajām personām informāciju, kas tām ir jāsniedz, lai varētu veikt taisnīgu salīdzināšanu.

59. Pēc maniem uzskatiem, tādā pašā procesuālajā kontekstā ir jāskata arī apsvērumi, kurus ģenerāladvokāts P. Mengoci izdarīja secinājumos apvienotajās lietās *Changshu* un *Ningbo*, uz kuriem atsaucas *Donex* un kurus min iesniedzējtiesa, saskaņā ar kuriem, ņemot vērā labas pārvaldības principu, kas ir nostiprināts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā, iestādēm ir jāsniedz ražotājiem eksportētājiem, uz kuriem attiecas izmeklēšana, pietiekama informācija, kas tiem dod iespēju iesniegt savas korekcijas prasības, it īpaši izmeklēšanā, kurā normālā vērtība tiek noteikta, pamatojoties uz analogas valsts ražotāja cenām [30].

26 Attiecībā uz Pamatregulas 6. panta 7. punktu skat. spriedumu, 2013. gada 28. novembris, *CHEMK* un KF/Padome (C-13/12 P, nav publicēts, EU:C:2013:780, 32. un nākamie punkti).

27 Saskaņā ar Pamatregulas 5. panta 10. punktu.

28 Attiecībā uz Pamatregulas 20. panta piemērošanas jomu skat. arī Vispārējās tiesas 2016. gada 30. jūnija spriedumu *Jinan Meide Casting*/Padome (T-424/13, EU:T:2016:378, 99.–102. punkts).

29 Par attiecībām starp minēto tiesību un procesuālo garantiju atzīšanu antidempinga procedūrā un iespēju celt prasību par regulu, ar ko piemēro antidempinga maksājumus, konkrēti, attiecībā uz apvienību, kuras pārstāv tajā tiesvedībā ieinteresēto ražotāju intereses, situāciju, skat. 2019. gada 28. februāra spriedumu Padome/*Growth Energy* un *Renewable Fuels Association* (C-465/16 P, EU:C:2019:155, 97. un 106.–108. punkts).

30 Skat. it īpaši ģenerāladvokāta P. Mengoci secinājumus apvienotajās lietās *Changshu* un *Ningbo*, 116.–119. punkts.

60. No antidempinga procedūras sistēmas, kas ir izveidota ar Pamatregulu, izriet, ka, tā kā ar šo regulu piešķirtās tiesības un procesuālās garantijas ir pakārtotas aktīvai dalībai izmeklēšanā, tās pienākas vienīgi subjektiem, kuri ir aktīvi iesaistījušies šajā procedūrā. Tādējādi uz to iespējamo pārkāpumu izmeklēšanas laikā, kas parasti izpaužas kā prasību, kuras ir saistītas ar ieinteresēto subjektu tiesību uz aizstāvību ievērošanu, pārkāpums [31], kā, piemēram, tiesību tikt uzklausītam [32], var atsaukties vienīgi subjekts, kuram pienākas minētās tiesības vai garantija [33].

61. Turklāt ir jānorāda arī, ka ieinteresēto pušu piekļuve informācijai, kura attiecas uz antidempinga izmeklēšanu saskaņā ar Pamatregulas 6. panta 7. punktu un 20. pantu, katrā ziņā ir tieši ierobežota ar minētās informācijas konfidenciālo raksturu. Tātad principi, kas ir ieinteresēto pušu tiesību uz informāciju pamatā, ir jāsaskaņo ar konfidencialitātes prasībām un it īpaši ar Savienības iestāžu pienākumu ievērot komercnoslēpumu [34].

62. Tādēļ Pamatregulā ir paredzēts noteikts skaits tiesību normu, tostarp it īpaši Pamatregulas 19. pants, kas ļauj saskaņot prasības, kas ir saistītas ar ieinteresēto pušu tiesībām lietderīgi aizstāvēt savas intereses, ar prasībām, kas ir saistītas ar nepieciešamību aizsargāt konfidenciālu informāciju [35]. Turklāt nepieciešamība saskaņot šīs prasības šķiet īpaši nozīmīga gadījumos, kad, kā tas ir apstrīdētajā regulā, normālā vērtība tiek noteikta, piemērojot analogās valsts metodi [36].

3. Par otrā prejudiciālā jautājuma otrajā daļā izvirzīto apstrīdētās regulas spēkā neesamības pamatu

63. Otrā prejudiciālajā jautājuma otrajā daļā iesniedzējtiesa jautā par apstrīdētās regulas spēkā esamību attiecībā uz *Donex*, ņemot vērā, ka tiek apgalvots, ka Savienības iestādes neesot sniegušas Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, kuri ir sadarbojušies ar izmeklēšanu, informāciju, kas ir nepieciešama, lai tie varētu lietderīgā veidā iesniegt lūgumus veikt normālās vērtības korekciju, konkrēti, visus Indijas ražotāja datus, kuri tika izmantoti minētās vērtības noteikšanai.

64. Tomēr no šo secinājumu iepriekšējos punktos veiktās analīzes izriet, ka, pat pieņemot, ka faktiski šāda bezdarbība tiktu konstatēta, attiecīgā gadījumā tā veidotu to Ķīnas ražotāju eksportētāju tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, kuri bija izmantojuši savas procesuālās tiesības antidempinga procedūrā, kuras rezultātā tika pieņemta apstrīdētā regula.

65. Ņemot vērā – kā izriet no šī sprieduma 60. punkta –, ka minētās tiesības piemīt vienīgi subjektiem, kuri ir piedalījušies antidempinga procedūrā, un tā kā nav strīda par to, ka *Donex* minētajā procedūrā nepiedalījās, ir jāsecina, ka *Donex* noteikti nevar atsaukties uz iespējamo šāda veida pārkāpumu, lai apstrīdētu apstrīdētās regulas spēkā esamību.

31 Šajā ziņā skat. spriedumu, 2012. gada 16. februāris, Padome/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP* (C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 75.–87. punkts), attiecībā konkrēti uz korekciju, kas ir izdarāma Pamatregulas 2. panta 10. punkta izpratnē.

32 Skat., piemēram, spriedumu, 2019. gada 10. aprīlis, *Jindal Saw* un *Jindal Saw Italia*/Komisija (T-301/16, EU:T:2019:234, 59.–77. punkts un tajos minētā judikatūra).

33 Vispārējās tiesas judikatūrā jau vairākkārt ir ticis atzīts tiesību uz aizstāvību pārkāpuma subjektīvs raksturs. Tostarp skat. spriedumus, 2018. gada 12. decembris, *Freistaat Bayern*/Komisija (T-683/15, EU:T:2018:916, 44. punkts un tajā minētā judikatūra), un 2016. gada 16. marts, *Frucona Košice*/Komisija (T-103/14, EU:T:2016:152, 81. punkts).

34 Šajā nozīmē skat. spriedumu, 1985. gada 20. marts, *Timex*/Padome un Komisija (264/82, EU:C:1985:119, 24. punkts). Šajā ziņā skat. arī Vispārējās tiesas 2016. gada 30. jūnija spriedumu *Jinan Meide Casting*/Padome (T-424/13, EU:T:2016:378, 94. punkts). Turklāt Tiesa ir norādījusi, ka Savienības iestāžu pienākums ievērot informācijas, kas ir saistīta ar uzņēmumiem, it īpaši ar trešo valstu uzņēmumiem, kuri ir deklarējuši savu gatavību sadarboties ar izmeklēšanu, konfidencialitātes principu nevar tikt interpretēts, atņemot būtiskāko saturu tiesībām, kuras Pamatregula piešķir ieinteresētām pusēm. Šajā nozīmē skat. iepriekš minēto spriedumu *Timex*/Padome un Komisija, 29. punkts.

35 It īpaši Pamatregulas 6. panta 7. punkts, 19. panta 2.–4. punkts un 20. panta 4. punkts. Konkrētāk skat. Vispārējās tiesas 2016. gada 30. jūnija spriedumu *Jinan Meide Casting*/Padome (T-424/13, EU:T:2016:378, 105. punkts).

36 Kā to ir norādījis ģenerāladvokāts P. Mengoci secinājumu apvienotajās lietās *Changshu* un *Ningbo* 113. punktā, prasība ļaut pusēm, kas iesniedz korekcijas prasības saskaņā ar Pamatregulas 2. panta 10. punktu, saņemt informāciju, kas tām vajadzīga, lai sniegtu savu prasību pamatojumu, ir pretēja prasībai ievērot analogās valsts uzņēmumu, kuri piekrīt sadarboties ar iestādēm antidempinga izmeklēšanā, tādas sniegtās informācijas konfidencialitāti, kura analogas valsts metodes piemērošanas gadījumā parasti ir galvenais informācijas avots, uz kuru balstās iestādes. Ja netiktu ievērota šī prasība, rastos risks nopietni apdraudēt iespēju veikt šādas izmeklēšanas.

66. Turklāt – kā Savienības iestādes ir norādījušas Tiesā un ko *Donex* nav apstrīdējusi –, ņemot vērā to, ka, ja ne visai, tad lielākajai daļai informācijas par Indijas ražotāju, kas tika izmantota normālās vērtības noteikšanai, bija konfidenciāls raksturs, iestādes katrā ziņā nevarētu sniegt "visus" šī ražotāja datus, kā savā prejudiciālajā jautājumā to norāda iesniedzējtiesa.

67. Pakārtoti ir jānorāda arī, ka judikatūrā ir atzīts, ka ar tiesībām uz aizstāvību saistīts pārkāpums var izraisīt apstrīdētās regulas atcelšanu tikai tad, ja ir iespēja, ka šī pārkāpuma dēļ administratīvais process būtu varējis beigties ar citādu rezultātu, tādējādi tieši ietekmējot puses, kura atsaucas uz šo pārkāpumu, tiesības uz aizstāvību [37].

68. Šajā ziņā, pat ja *quod non* tiktu apgalvots, ka importētājs varētu pārņemt tā ražotāja eksportētāja pozīciju, no kura tas ir iegādājies preces, kurām ir piemērojami [antidempinga] maksājumi, un varētu atsaukties uz iespējamo tā tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, ir jākonstatē, ka šajā lietā nav strīda par to, ka Ķīnas ražotāji eksportētāji, no kuriem *Donex* iegādājās attiecīgās preces, arī nepiedalījās izmeklēšanā, kuras rezultātā tika pieņemta apstrīdētā regula. Tādējādi tie nav īstenojuši procesuālās tiesības, ko tie varbūtēji būtu varējuši izmantot minētajā procedūrā.

69. Ņemot vērā iepriekš izdarītos apsvērumus, manā ieskatā, uz otrā prejudiciālā jautājuma otro daļu ir jāatbild – analoģiski tam, ko Tiesa jau ir nolēmusi iepriekš minētajā spriedumā *Fliesen-Zentrum*, un bez nepieciešamības faktiski konstatēt, vai, nesniedzot ražotājiem eksportētājiem, kuri sadarbojās ar izmeklēšanu, pietiekamu informāciju, lai tie varētu iesniegt lūgumus veikt korekciju, Savienības iestādes attiecīgā gadījumā ir pārkāpušas to tiesības uz aizstāvību vai nav, – lai iesniedzējtiesā apstrīdētu apstrīdētās regulas spēkā esamību, *Donex* nevar atsaukties uz trešo personu, proti, minēto Ķīnas ražotāju eksportētāju tiesību uz aizstāvību pārkāpumu procedūrā, kurā tā nav piedalījusies. Līdz ar to otrā prejudiciālā jautājuma otrā daļa ir nepieņemama.

IV. Secinājumi

70. Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, es ierosinu Tiesai uz *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) uzdotā otrā prejudiciālā jautājuma otro daļu atbildēt šādi:

Produktu, kuriem ir piemērojami antidempinga maksājumi saskaņā ar tādu regulu kā Padomes Regula (EK) Nr. 91/2009 (2009. gada 26. janvāris), ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam, Eiropas Savienības importētājs, kas nav piedalījies procedūrā, kuras rezultātā tika pieņemta minētā regula, pēc tam valsts tiesā nevar apstrīdēt šīs regulas spēkā esamību, atsaucoties uz subjektu, kuri piedalījās šajā procedūrā, tiesību uz aizstāvību pārkāpumu. Līdz ar to otrā prejudiciālā jautājuma otrā daļa ir nepieņemama.

37 Tomēr minētajai pusei nevar likt pierādīt, ka lēmumam varēja būt citāds saturs, bet tai tikai jāpierāda, ka šādu iespēju nevar pilnībā izslēgt, jo šī puse būtu varējusi labāk nodrošināt savu aizstāvību tad, ja nebūtu procesuālu pārkāpumu. Skat. spriedumu, 2012. gada 16. februāris, Padome/ *Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP* (C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 78. un 79. punkts).